

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชบัญญัติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรีบนทางหลวงและสะพาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๙๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๙๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรีบนทางหลวงและสะพาน เพื่อบูรณะทางหลวงและสะพาน และชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรีบนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๙๗” สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓^๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น เพื่อกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑) ทางสายใด ตอนใด หรือสะพานใด ที่ต้องเสียหรือยกเลิกค่าธรรมเนียม

๒) ประเภทของยานนตรีที่ต้องเสีย หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๓) อัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรีบนทางหลวงและสะพาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๔) ระเบียบและวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑/ตอนที่ ๑๔/หน้า ๒๕๗/๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๙๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒) มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรีบนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓) มาตรา (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายนตรีบนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔^๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการของกระทรวงนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ คือ

(๑) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) สั่งให้หยุดและตรวจสอบยานยนต์ที่ผ่านหรือจะผ่านทางหลวงและสะพานเพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

(๓) ออกคำสั่งให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บุคคลใดใช้นายขนตรับนทางหลวงหรือสะพานที่กำหนดให้เก็บค่าธรรมเนียมตามความในมาตรา ๓ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖^๕ เงินค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพานที่เก็บได้ และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปใช้ได้เฉพาะกับทางหลวงและสะพานที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงและสะพาน

(๒) การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ทางหลวงและสะพาน

(๓) งานส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม

(๔) การชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน

มาตรา ๗ บุคคลใดใช้นายขนตรับนทางหลวงหรือสะพานโดยเจตนาหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา ๔ (๒) มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา ๔ (๓) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

^๕ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

^๕ มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การคมนาคมเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญส่วนหนึ่งของประเทศ อันเป็นผลให้กิจการส่วนอื่น ๆ ทุกสาขาเจริญตามส่วนสัมพันธ์กับความก้าวหน้าของการคมนาคม ทางหลวงและสะพานเป็นส่วนสัมพันธ์แขนงหนึ่งของการคมนาคม จึงจำต้องก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพานให้เพิ่มมากขึ้นในสภาพที่ดี แต่งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอจึงต้องกู้เงินมาใช้เพื่อการนี้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเก็บค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวงและสะพาน เพื่อนำมาชดใช้เงินกู้และบูรณะทางหลวงและสะพานดังกล่าว

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖^๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยทางหลวง ได้มอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาลเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับทางหลวงชนบท ทางหลวงเทศบาล และทางหลวงสุขาภิบาล ตามลำดับ สมควรให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพานดังกล่าวได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้แล้ว

พรพิมล/แก้ไข

๑๑ ก.ย ๒๕๔๕

A+B (C)

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔^๔

มาตรา ๖ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพานตามมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับเป็นค่าธรรมเนียมต่อไปจนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงดังกล่าว

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการมีบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงที่ให้เรียกเก็บในการใช้นายขนตรับนทางหลวงและสะพานทำ

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๕๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๔/ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๖

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๙/๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๔

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๙๗ ทำให้ไม่สะดวกในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สมควรยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงดังกล่าว เพื่อให้การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสามารถทำได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงนั้น นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สามารถนำเงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพานและในงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ดังกล่าวเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พรพิมล/แก้ไข

๑๑ ก.ย ๒๕๕๔

A+B (C)

พัชรินทร์/เนติมา จัดทำ

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖

พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์ บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘^๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๕๙๗ ได้กำหนดขอบเขตการนำเงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับไปใช้ได้เฉพาะในการบูรณะทางหลวงและสะพาน และในงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเท่านั้น แต่ขณะนี้สภาพการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศและปัญหาการจราจรได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จำเป็นต้องขยายขีดความสามารถในการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเจริญที่เปลี่ยนแปลง จึงสมควรขยายขอบเขตการใช้เงินค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากการกระทำความผิดให้สามารถนำไปใช้ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงและสะพานที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ทางหลวงและสะพานและงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม รวมทั้งการชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วาทีณี/ปรับปรุง

๕ มิถุนายน ๒๕๕๙